

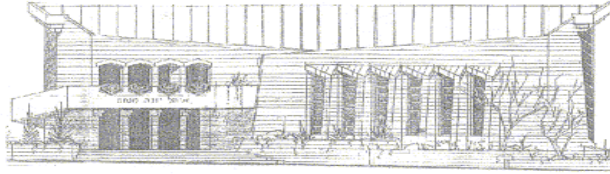
Ohel Yonah Menachem

Synagogue &
Community Center

Rabbi David Spektor

דוא"ל:

vaad@ohelyonah.com

אוהל יונה מנחם

בית כנסת
ומרכז קהילתי

הרב דוד ספקטור

אתר אינטרנט:

www.ohelyonah.com

דרשה לפי משפטים תשע"ב מאת הרב דוד ספקטור לכבוד בר המצוה שלמה גולדברג בנושא:

קדשנו במצותיך - קידוש הגברא

שבת שלום וברכת מזל טוב לבר המצוה שלמה אברהם ולהורים, להלל וחייה. ולחברי קהילתנו סבא מונר וסבתא אלינור קורן וכן ברכה מיוחדת לסבא דוד שבא מחו"ל ולסבתא יהודית שבלב אתך. ומזל טוב לכל המשפחה. שלמה, לפני 13 שנה ברכתני כאן את אחיך דניאל שהיה אז נער הבר מצוה הראשון שלי בקהילה, ושהיה גם הבר מצוה הראשון בבית הכנסת החדש. היום אני מברך אותך. יש כאן סגירת מעגל מרגש ומיוחד. שלמה, אתה נכנס עכשיו לעולם המצוות באופן מלא. על הערך היקר של כל מצוה, ובפרט מצות כיבוד אב ואם, אפשר ללמוד גם מסיפורו ההומוריסטי של ש"י עגנון בספרו אלו ואלו (קצג, קצד, בקיצור) וכך הוא מספר: "... אמר אבא (בלילה) לבנו הגדול (שכבר ישן): 'צמא אני, השקני מים'. נתרשל בנו של אבא לעמוד ממתו החמה. אמר להם לאחיו: 'אבינו צמא ומבקש מים'. הרי שמצוה גדולה להביא לו מים. נמכור את המצוה למי שיתן יותר ונעשה סעודה בדמיה. זקף (הבן הגדול) עצמו קצת על מטתו והכריז כדרך מוכרי מצוות בבתי כנסיות קודם הוצאת ספר תורה: 'הבאת כוס מים לאבא', 'הבאת כוס מים לאבא' גילדון ומחצה (כמו שקל וחצי היום), גידלון ומחצה. מי כאן נותן יותר? נענה אחיו ואמר: שני גילדונים (כמו שני שקלים היום). קרא (עוד פעם) בנו הגדול של אבא: 'שני גילדונים כוס מים לאבינו, מים קרים, מים קרים לאבא. מי כאן שנותן יותר? היה שם בן זקונין של אבא, נצטער בלבו שמצות כיבוד אב קלה בעיניהם של אחיו כל-כך שממעטים בדמיה, כאילו היא מצוה כשאר המצוות. הוציא ראשו מן הכרית ושאג כארי: 'ואני נותן חצי רייכשטלר (שהיה אז מטבע יקר מאוד, כמו מאה שקל). נפלה המצוה בידיו של בן הזקונין. טפח לו אחיו הבכור על (כתפו) וברכו בברכת מי שברך. אמר בן זקונין: מצוה זו עלתה לי בדמים מרובים (בכסף רב), אכבד בה את אבא, שאבא אדם כשר ושמח במצוות. מיד קרא לאביו ואמר לו: הריני מכבד אותך במצוה זו. ובנו הגדול של אבא קרא: יעמוד! ולבסוף השתתף אביהם בסעודת הבנים שעשו שבאו להם ממכירת המצוה." שלמה, כל מצוה היא יקרה מאד ויש בה אור גדול, כדברי שלמה המלך 'כי נר מצוה ותורה אור', מכל מקום המצוה הזו של כיבוד אב ואם ועזרה בבית אתה זוכה לקיים בהידור. מצוה אחרת שהתחלת בו לפני כחודש בתור חינוך למצוה וביום חמישי הזה כחובה היא מצות תפילין. מחדש הרב יוסף דב סולוביצקי (דברי הרב, פ' בא עמי' ערב) שיש במצות תפילין שתי בחינות, שני צדדים. מצד אחד מצות 'וקשרתם', להניח את התפילין אפילו רק לזמן מועט. וזה מצד החפצא, החפץ של התפילין. ומצד שני יש כלשון הרב סולוביצקי: "קידוש הגברא... שהנחת תפילין מקדשת את הגברא". זאת אומרת שהאדם שמניח התפילין על עצמו, מתקדש, נעשה אדם יותר רוחני. והמקור לזה הם דברי הרמב"ם בהלכות תפילין (ד, כה): "קדושת תפילין קדושתן גדולה היא שכל זמן שהתפילין בראשו של אדם ועל זרועו הוא עניו וירא שמים ואינו נמשך בשחוק ובשיחה בטילה ואינו מהרהר מחשבות רעות אלא מפנה לבו בדברי האמת והצדק." ומוסיף הרב סולוביצקי: "ובאמת כל מצוה מקדשת את הגברא, אלא שבתפילין הוא יותר מאשר בשאר המצוות וכמו שדרשו חז"ל על הפסוק 'וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך'. "ועל זה תפילתנו בשבת וחג: "וקדשנו במצותיך", שלא רק נקיים את החפצא של המצוה, אלא שנוכח ל"וקדשנו", לקידוש הגברא שנתחבר לכל מצוה והנר שבמצוה ירומם ויקדש אותנו. הרבה תלוי בגישה וביחס שלנו, הרבנים, המורים וההורים. ראיתי לאחרונה סיפור נפלא על זה שסיפר הרב שלמה ריסקין מאפרת על רב בפלורידה שהיה תלמיד של החפץ חיים ברדין בצעירותו. וכך מספר אותו רב: "הייתי בחור ישיבה ולמדתי בראדין. באותה תקופה רציתי לעזוב את הישיבה, נפשי ביקשה לפרוק עול תורה ומצוות. הורי לא הסכימו לבקשתי לעזוב ואז החלטתי, שאני אדאג שיסלקו אותי מהישיבה. הדלקתי סיגריה בשבת בפרהסיה והמשגיח כשהוא מזועזע כולו שלח אותי החוצה. ליד דלת היציאה נתקלתי בהחפץ חיים, שתפס את ידי בידו בעדינות רבה ואמר: 'בבקשה מכבודו, נא לבוא לביתי'. הגענו לביתו הדל בת שני חדרים ועדיין ידי בתוך ידו. ואז הסתכל עלי ואמר מילה אחת: "שאבעס" והתחיל לבכות והדמעות הרטיבו את הידיים, כשעדיין היד שלי בתוך ידו. בעודו בוכה, חיבק אותי ושוב אמר: "שאבעס". הוא ליווה אותי עד הדלת. ואני באותו רגע הרגשתי שאין דבר חשוב יותר מהשבת. באותן שניות רציתי יותר מהכל לשמור על השבת ולקבל הסמכה מגדול הדור שחיבק אותי והרטיב את ידי בדמעותיו. אכן זכיתי לשקוע בלימוד התורה ולאחר שנים שלמדתי בשקידה קבלתי סמיכה מהחפץ חיים ולאחר שנים הפכתי לרב עיר בפלורידה." כמה אהבת השבת, אהבת המצוות ומעל הכל אהבת כל אדם מישראל אפשר ללמוד מהחפץ חיים, אפילו כלפי מי שמעשן סיגריה בשבת. כך שלמה יש הרבה מאד רגישות כלפי הזולת, אהבת ישראל ואהבת התורה כאחד, כפי שלמדתי וקבלתי בתלמוד תורה מוריה והיום בישיבת נחשון ומעל הכל בבית הנפלא של הוריך. יחד עם זה אתה מקיים 'נפש בריאה בגוף בריא' ומשחק כדורסל אליצור בית-שמש, כפי שאמר שלמה המלך: "בכל דרכיך דעהו", לדעת ולפגוש את ה' בכל דרך, בכל מקום, אפילו במשחק כדורסל. שלמה, אני מברך אותך שתזכה לקיים את המצוות בשמחה ובטוב לבב ובשם הקהילה אני רוצה למסור לך ספר זה ואתה מוזמן לעלות לכאן.